

Zarzuty i główne argumenty

Termin do transpozycji dyrektywy do wewnętrznego porządku prawnego upłynął dnia 31 lipca 2003 r.

(¹) Dz.U. L 183, z 12.07.2002, str. 51

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesgerichtshof z dnia 2 grudnia 2004 r. w sprawie Siemens AG przeciwko VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH

(Sprawa C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 10 lutego 2005 r. r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesgerichtshof z dnia 2 grudnia 2004 r. w sprawie Siemens AG przeciwko VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH.

Bundesgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania dotyczące wykładni art. 3a ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 84/450/EWG (¹) z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/55/WE (²) z dnia 6 października 1997 r.:

- 1) Czy reputacja związana z „innym znakiem wyróżniającym” konkurenta w rozumieniu art. 3a ust. 1 lit. g) dyrektywy 84/450/EWG jest wykorzystywana w sposób bezprawny, gdy reklamujący przejmuje identyczny w rdzeniu znak wyróżniający znany w kręgach specjalistów (tutaj: system numeracji zamówień) i odwołuje się do tego identycznego przejęcia w reklamie?
- 2) Czy w przypadku badania bezprawności wykorzystywania reputacji w rozumieniu art. 3a ust. 1 lit. g) dyrektywy 84/450/EWG decydującym czynnikiem jest korzyść z identycznego przejęcia wynikająca dla reklamującego i konsumenta?

(¹) Dz.U. L 250, str. 17

(²) Dz.U. L 290, str. 18

Skarga wniesiona dnia 10 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 10 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Pedra Andrade i Wouteru Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ustanawiając na gruncie prawa portugalskiego prawo najmu dla producentów wideogramów, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 92/100/EWG (¹), a w szczególności jej art. 2 ust. 1;
- stwierdzenie, że stwarzając zamęt na gruncie prawa portugalskiego w odniesieniu do wskazania osób, które są zobowiązane do zapłaty wynagrodzenia należnego wykonawcom z tytułu cesji ich prawa najmu, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 92/100/EWG, a w szczególności jej art. 4 w związku z art. 2 ust. 5 i 7.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja reprezentuje pogląd, iż państwo portugalskie uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 92/100 dokonując niewłaściwej transpozycji art. 2 ust. 1 tej dyrektywy w zakresie, w jakim nie zapewnia ona wyłącznego prawa najmu dla producenta pierwszych zapisów filmu.

Ponadto zastosowanie w prawie portugalskim terminu „producent” spowodowało zamęt w związku z pytaniem, kto ma obowiązek zapłacić wykonawcom przysługujące im wynagrodzenie; tym samym dokonano niewłaściwej transpozycji dyrektywy, a w szczególności jej art. 2 ust. 5 i 7 w związku z art. 4.

(¹) Dz.U. L 346, str. 61.